

Warmuths Kgl. Hof-Musikhandel og Concertbureau.

Musikforeningens 2^{den} Concert

Lørdag den 14de November 1891 Kl. 8
i Tivolis Circuslokale

under Ledelse af

Hr. Edv. Grieg

og under Medvirkning af

Fru Ellen Gulbranson

Froken Camilla Wiese

Hr. Thorvald Lammers

samt Korforeningen og et udvalgt Mandskor.

Program.

1. **2den Per Gynt Suite** for Orkester. (Første Gang).
 - a. Bruderovet (Ingrids Klage).
 - b. Dands af Dovregubbens Datter.
 - c. Per Gynts Hjemfart.
(Stormfuld Aften ved Kysten.)
 - d. Solveigs Sang.
 2. **Foran Sydens Kloster** for Soli, Damekor og Orkester.
(Soloer: *Fru Ellen Gulbranson* og *Froken Camilla Wiese*.)
 3. **Norske Folkeviser**, behandlede for Baryton-Solo og Kor.
 - a. Jeg lagde mig saa sildig.
 - b. Springdands.
- Hr. Thv. Lammers og et udvalgt Mandskor.*
4. **Scener af „Olav Trygvason“**, ufuldent Drama af Bjørnstjerne Bjørnson, for Soli, Kor og Orkester. (Op. 50).

En Offergode — Hr. Thv. Lammers.
En Kvinde — Frk. Camilla Wiese.
Vølvæn — Fru Ellen Gulbranson.
Mænd og Kvinder — Soli og Kor.

Samtlige Kompositioner af Edv. Grieg.

Harmonium fra Brodrene Hals's Fabrik.

Foran Sydens Kloster.

(Bjørnstjerne Bjørnson).

„Hvem banker så silde på klostrets port?“ —

„Fattig-mø ifra fremmed land.“ —

„Hvad lider så du, og hvad har du gjort?“ —

„Alt, et hjerte det lide kan.

Men intet har jeg gjort,
jeg trætner, jeg trænger,
jeg kan ikke stort,
og dog må jeg længes.

Luk op, luk op, jeg har ikke sted,
jeg har ikke fred. —“

„Hvad heder det land, som du har forladt?“ —

„Norden-landene, langt herfra.“ —

„Hvad voldte, du standsed just her i nat?“ —

„Kvinne-røsters „halleluja“.

Det sken, det sang af fred,
på sinnet det sænktes;
og alt, hvad jeg led,
sig løfted og længtes.

Luk op, luk op, for ejer I fred,
så giv mig med!“ —

„Først nævn mig din smærte; — hvad heder den?“ —

„Aldrig mere jeg kan få ro.“ —

„Så tabte du nogen, din far, din ven?“ —

„Ja, jeg tabte dem begge to.

Og alt, jeg havde kært,
selv tanken i hjerte,
ja, hver jeg havde nær't,
fra længes jeg lærte.

Luk op, luk op, jeg synker; jeg ser,
jeg kan ikke mer.“ —

„Din far, hvordan var det, du tabte ham?“ —

„Dræbt han blev, og jeg så derpå.“ —

„Din ven, hvordan var det, du tabte ham?“ —

„Han drap far, og jeg så derpå.

Han tog mig, men jeg græd
og bad hele tiden,
så slap han mig ned,
så flygted jeg siden.

Luk op, luk op, jeg ælsker, det er gru,
jeg ælsker ham endnu.“ —

Kor af nonnerne fra den oplyste kirke.

„Kom, barn, kom, brud,

kom in til Gud;
kom, synd, kom, savn,
i Jesu favn;
hvil synkende sorgen
på Horebs top,
med lærken i morgens
så kvidrer du op.

Her attrå du bytter,
her længsler du flytter,
her frygten den faller,
hvor Frelseren kaller,
her, knækket som sivet,
du rejser dig hel,
i hedninge-livet
forliste sjæl.

Jeg lagde mig så sildig.

Jeg lagde mig så sildig alt sent om en kveld,
Jeg vidste ingen kvide til at have;
Så kom der da bud ifra kjæresten min,
Jeg måtte til hende vel fare!
Ingen har man elsket over hende!

Springdands.

Går e ut ein kveld, finnø e ein ven,
jaddø har e lyst te drikkø e
drikkø e me full, trilla e køll,
jaddø får e løv te liggji lel.

Scener af „Olav Trygvason“

ufuldendt Drama af Bjørnstjerne Bjørnson.

De Handlende:

En Offergode (Baa Baryton). En Kvinde (Mezzo Sopran). Vølven (Alt). Mænd og Kvinder (Soli og Kor).
(Handlingen foregaar i Trøndelagen i Slutningen af det 10de Aarhundrede.)

I.

Goden.

Skjult i de mange
manende Navne,
Runernes Giver,
og Galdrens.
Du, som gik ud
af Verdens Ophav,
du, som ser Livet
fra Lidskalv —:

Alle Mænd.

Hør os!

En Kvinde.

Moderlige Frigga,
du, som misted Balder,
du, som bærer Verdens
Ve i din Barm!

Du, som trøster Odin,
du, som Alting nærer,
foster i Fensal
Livet og Sorgen —:

Alle Kvinder.

Hør os!

Goden.

Trudvangs Hlorride,
Bilskirner Lue,
Mekingjords Herre
og Mjølners, —
Asernes Værn
og Normanna-Ættens,
Jotunheims Trudsel
al Tid —:

Alle Mænd.

Hør os!

En Kvinde.

Njords graadfagre Datter,
enkestille Vanadis,
eget Savn dig lærte
Elskendes Nød!
Vore Trængslers Taarer
blandes nu med dine:
Dig, dig tilhører
Hælvtens paa Jorden!

Alle Kvinder.

Hør os!

Goden.

Heimdal med Hornet,
Ull i Ydale,
Njörd i det Nordlige.
hør os!

Alfheimens Fryd,¹⁾
Landvidets Tungtsind,²⁾
sidskjægede Sanger,³⁾
og du, Tyr —:

Alle Mænd.

Hør os!

En Kvinde.

Evig unge Idun
Sif i gyldne Agre,
Søkvabækkens Saga,
Skade paa Fjeld, —
alle tro Asynjer,
Vaners Æt, Valkyrjer,
hør nu vor Jammer,
Jorden I gjæste!

Alle Kvinder.

Hør os!

Alle Mænd og Kvinder.

Andre Guder
ere komne,
stærke Guder,
Sejersguder!
Raad os, raad os.
Mitgard ryster: —
Guder kun kan
Guder møde!

Alle (knælende).

I, som op af Urdarbrønden
øser Livskraft over Verden,
I, som ene ved hans Ønske,
Gudens i guldtækte Gimle; —
I, som stilt i Odins Øre
hvisker det hver Dag, der fødes, —
I, som var før Verden vokste,
I, som er, naar Alt er Intet —:
Viser, viser
vore Diser
Vei til Guden, som vi venter!

II.

Vølven

(Paa en Pal i Forgrunden).

Ej er det nok,
nævne ved Navn
Norner og Aser,
Runer maa ristes,
galdres, —
Uvætter fra
Vejene vises,
de, som gaar
til Guderne.
Der har de leiret sig.
Paa sine Horn
tager de vore Bønner;
ingen naar
Norner og Guder:

Alle.

Ærværdige Volve
reis dig og galdre!
Rensk Himmel og Jord
med Odins Ord!

¹⁾ Frøy, ²⁾ Vidar. } Brage.

Vølven

(reiser sig, saa hun staar høit over alle).

Onde Mands
onde Vætter,
I, som kommer fra Syden —:
hos Hel
holdes den Fest,
ham venter!
Ædder æd,
Orme avl,
i hans Saar Ulivs-Yngel.
Hos Hel
Hunde I vorde
ham onde!
Galskab slaa
Eders Ganer
saa hans Blod Eder lystre!
Hos Hel
ej anden Mad
Eder mætte!
Onde Mands
onde Vætter
I, som kommer fra Syden —:
hos Hel
hent Eders Maal
i Norden!

Alle.

Ærværdige Volve
kraftigt du galdre!
Rensk Himmel og Jord
med Odins Ord!

Vølven

(som har skaaert Runer paa en Stav,
skjærer nu ivrigt).

Onde Mands
onde Vætter
I, som kommer fra Syden —:
hos Hel
findes den, Vej
I fylder!
Vætter, væk
fra Guders Veje,
Tordnerens Lyn Eder ramme!
Hos Hel
findes den Vej
I fylder! —
Runestav
skar jeg aarle;
Odins Horg har den fostret.
Hos Hel
dryppe dens Ord
paa Eder!
Runer gaa
Lokes Luer
frem til Datterens Døre!
Hos Hel
ede hvert Ord
de Onde!

(Hun kaster Runestaven paa den hellige
Ild, som straks luer op, saa den slaar
Taget, et forferdeligt Brag, der onder i
Torden og gaar bort i det Fjerne, ryster
Templet).

Alle (forferdede og vigonde).

Galdrens Ord
fra Odin gaar,

til Afgrunds Dyb,
til Himlens Tag.
Bange gjør Svaret fra Begge!

Vølven.

Svar jeg fik
fra Hel, fra Høiden;
I ængstes,
ikke jeg. —
Nu fare Bønner!
Fri staar Veiene!
Den første beder jeg.
Guder!
Hellige Guder!
Er I her,
da hør os! —
hvor ligger Loddet,
Afgjørelsens Lod?
Hvor hælder Vægten,
Vishedens Vægt?
Jeg, jeg beder:
Vis mig Vældige
hvor møder I
den onde Olav?
Hvor, hvor?
Guder!

Hellige Guder,
Alt vidende Guder,
jeg, jeg beder
viet Odin
fra ung Alder
ved Ulvens Hjerter,
ved Ravnens Tunge,
ved vaagne Nætters
Varsels-Offre; —
Jeg, jeg beder!
Vis mig, Vældige —:
hvor, hvor møder I
den onde Olav?

(Torden; Hovets Bagvæg revner; da
sees Hovet som i det Fjerne, omspiendt
af røde Luer og Røg. Torden høres den
hele Tid, Hovet sees).

Vølven (da Synet er svunden).

Her, her
møder de Høie ham!
Her, her
hellige Luer vil hævne!

Alle.

Her, her
møder de Høie ham!
Her, her
hellige Luer vil hævne!

Vølven.

I vort Hov maa han træde.
Træder han ind, træder han
aldrig ud!

Alle.

I vort Hov maa han træde;
træder han ind, træder han
aldrig ud!

Vølven.

Dette maa siges ham:
træder han uskadt ud, saa tror
vi ham!

Alle (haanende).

Træder han uskadt ud, saa tror
vi ham!

Vulven.

Dette maa siges ham:
Hans Guder
gaa ind til vore!

Alle.

Hans Guder
gaa ind til vore!

Vulven.

Dette maa siges ham:
Træder han uskadt ud, saa tror
vi ham!

Alle.

Træder han uskadt ud, saa tror
vi ham!

Alle.

(vendt mod Guderne).

Tak, at I talte,
trøstig var Tegnet os!
Tak, at I talte,
nu tør vi tro:
Nu kan han komme,
Kongen, vi kaared os!
Nu kan han komme,
Kampen blir kort!
Selv ville Guderne
Gammensfærd gange til,
selv ville Guderne
gjæste sin Gaard!
Luen skal lyse ham
Landet af Led igjen,
Luen skal lyse ham
Lige til Hel!

(Idet man samles om Gudebillederne).

Tre Nætter bad vi
bad som et Barn sin Far,
tre Nætter bad vi,
bønhørt vi blev!

III.

Goden

(tager et Horn paa Stallen¹) de ældste
gjør som han og med disse i Spidsen gaar
Alle under det Følgende rundt hver af de
tre hellige Ildene frem, hvor alle de ældre
gaar op paa Sæderne til begge Sider.
Idet Goden tager Hornet, gjør Hammer-
tegnet over det og gaar, istemmer han i
umiddelbar Fortsættelse af det Fore-
gaende).

Nu hæves Hornet,
Hærfader Odins Horn;
nu hæves Hornet,
hæves for ham!
Hellige Hovild,
Aketors Hammertegn,
hellige Hovild
viet det har!

Alle.

Hellige Lege
holdes at hædre ham,
hellige Lege
hellige Lyst:

¹) En Forhøining foran Torsbil-
ledet.

(Ungdommen ordner sig. Mændene gjør
Kast over de hellige Ildene, løfter til begge
Sider Kvinderne over og nu begynder en
Hovdians om Ildene, hvori mærkes: ¹)
En Runddians med stadigt Kvindeskifte.
²) En Sværdians, hvori Skjoldene holdes
over Kvinderne, og Sværde mødes over
Ildene, men atter igjen Kvinderne hold-
der Skjoldene for sine Kjæmper, mens disse
rykker frem eller vige).

Giv alle Guder
Gammens og Glædes Skaal!
Giv alle Guder
Gaver og Fryd!
Hornet for Aketor,
tømmes for Kraft i Krig,
Hornet for Aketor,
Trøndernes As!
Hellige Lege
holdes at hædre ham,
hellige Lege,
hellige Lyst!
Fyld nu for Njörd og Frøy,
Fiske og fager Høst:
Fyld nu for Njörd og Frøy,
Frihed og Fred!
Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege
hellige Lyst!
~~Bægret for Brage~~
bærer vi Løfte til,
Bægret for Brage
byder vi nu:
Offer af Liv og Blod
indtil ei Olav er, —
Offer af Liv og Blod
byder Enhver!
Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege,
hellige Lyst!

Kvinderne.

Alle Asynjer
ættler vi ydmyg Bøn,
alle Asynjer
Ære og Bøn!
Nær os, I Milde,
med Eders Møderne'k,
nær os, I Milde
Hjærternes Magt!
Yngling og Ungmø,
Olding og Edla med,
ærer de evig
unge i Alt!
Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege,
hellige Lyst!

Alle.

Deilige Diser,
dragende Duefflok,
deilige Diser,
Dødliges Trøst;
Ætten I følger,
Fylgje hver Nyfødt fik,
Ætten I følger,
hil Eders Færd!

Ætlykken har hun,
Fædrenes Hamingja,
Ætlykken har hun,
Ætmærket med!

Kvinderne (som før).

Alle Asynjer o. s. v.

Alle.

Alfer og Vætter,
Ætvangen værger I,
Alfer og Vætter,
hil Eders Vagt!
Hil dig, du ældste,
fjældstore Vætteaand
hil dig, du yngste,
Alf i en Blomst!
Hil dig, som hegned
Tomten og Husene,
hil dig, som hegned
Hjemjord og Havn!
Hellige Lege
holdes at hædre dem,
hellige Lege,
hellige Lyst.

Nogle Mænd og Kvinder.

Evige Asatro,
alt Livet elsker du,
evige Asatro
aander i Alt!
Evige Asatro
Ære og Mod din Æt!
Evige Asatro,
elskelig, dyb!

Alle.

Evige Asatro,
alt Livet elsker du,
evige Asatro
aander i Alt!
Dig vil vi frelse,
Fædrenes Fortids Land,
dig vil vi frelse,
Fremtid for os!
Dig vil vi frelse,
Sang for vor Fryd, vor Graad,
dig vil vi frelse,
Vugge for Daad!
Tre Nætter bad vi,
Bad som et Barn sin Far
tre Nætter bad vi,
bønhørt vi blev!
Første Nat blødet vi,
Laut-Bollen bar vi frem,
første Nat bødet vi,
Lautten og Bøn.
Andre Nat Gjæstebud,
Billeder baged vi,
andre Nat Gjæstebud,
Gaver og Bøn.
Tredie Nat sang vi,
— signende Syn vi saa! —
Tredie Nat sang vi
Lovsang til Dans.
Hellige Lege
legtes til Guders Lov,
hellige Lege,
hellige Lyst!